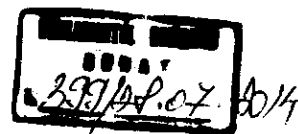

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1410
17072014

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 – Codul Muncii*”, inițiată de domnul senator PSD Darius Bogdan Vâlcov împreună cu un grup de parlamentari PSD (Bp. 191/2014).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se următoarele:

- completarea art. 16 alin. (1) cu precizarea că încheierea contractului individual de muncă se realizează „*anterior începerii activității*”, justificarea fiind aceea că, „*legiuitorul a omis un aspect important: data încheierii contractului individual de muncă*”;

- introducerea unei noi litere i) la art. 50, vizând suspendarea de drept a contractului individual de muncă „*în situația absențelor nemotivate ale salariatului, în condițiile stabilite prin contractul colectiv de muncă aplicabil, contractul individual de muncă, precum și regulamentul intern*”;

- modificarea art. 56 alin. (1) lit. c), în sensul că încetarea de drept a contractului individual de muncă are loc „*la data comunicării deciziei de pensie în cazul pensiei pentru limită de vârstă, pensiei de invaliditate, pensiei anticipate parțiale sau pensiei anticipate, după caz*”;

- completarea art. 61 cu o nouă literă e), în sensul includerii ca motiv de concediere care ține de persoana salariatului a situației salariatului care, întrunind condițiile de pensie pentru limită de vârstă, nu solicită pensionarea;

- modificarea art. 105 alin. (1) lit. a), în sensul cuprinderii în contractul individual de muncă cu timp parțial a duratei muncii și a programului de lucru;
- abrogarea alin. (2) al art. 125, prin care se definește salariatul care desfășoară activitate pe timp de noapte;
- modificarea lit. b) a art. 126, în sensul acordării unui spor de 25% din salariul de bază, pentru fiecare oră de noapte lucrată, față de prevederea în vigoare existentă, respectiv „*b) fie de un spor pentru munca prestată în timpul nopții de 25% din salariul de bază, dacă timpul astfel lucrat reprezintă cel puțin 3 ore de noapte din timpul normal de lucru*”;
- modificarea alin. (1) al art. 137, în sensul în care repausul săptămânal se propune a fi acordat în două zile, de regulă sâmbăta și duminica, fără ca aceste două zile să mai fie consecutive, așa cum se prevede în prezent, respectiv „*Repausul săptămânal se acordă în două zile consecutive, de regulă sâmbăta și duminica*”.

II. Observații

1. Cu privire la propunerea de la **pct. 1** din propunerea legislativă, referitoare la completarea art. 16 alin. (1) din *Legea nr. 53/2003* cu precizarea că încheierea contractului individual de muncă se realizează „*anterior începerii activității*”, menționăm că la alineatele (2) și (3) ale art. 16 se prevede că, anterior începerii activității, contractul individual de muncă se înregistrează în registrul general de evidență a salariaților, iar un exemplar al acestuia se înmânează salariatului, și pe cale de consecință, apreciem că nu se impune completarea propusă.

2. Referitor la propunerea de la **pct. 2** cu privire la introducerea unei noi litere i) la art. 50 din *Legea nr. 53/2003*, vizând suspendarea de drept a contractului individual de muncă în situația absențelor nemotivate, apreciem că, absențele nemotivate fac parte din categoria abaterilor disciplinare și constituie obiectul prerogativei disciplinare care se află la dispoziția angajatorului ce are dreptul de a aplica, potrivit legii, sancțiuni disciplinare salariaților săi ori de câte ori constată că aceștia au săvârșit o abatere disciplinară. În consecință, considerăm că, absențele nemotivate nu pot face obiectul suspendării de drept a contractului individual de muncă. De altfel, la art. 51 alin. (2) din *Legea nr. 53/2003* se prevede că, „*Contractul individual de muncă poate fi suspendat în situația absențelor nemotivate ale salariatului, în condițiile stabilite prin contractul colectiv de muncă aplicabil, contractul individual de muncă, precum și prin regulamentul intern*”.

3. Propunerea de la **pct. 3** din inițiativa legislativă prin care se are în vedere modificarea art. 56 alin. (1) lit. c) din *Legea nr. 53/2003*, în sensul că încetarea de drept a contractului individual de muncă are loc la data comunicării deciziei de pensie în cazul pensiei pentru limită de vârstă, nu poate fi acceptată, deoarece, la momentul în care s-a propus forma actuală a art. 51 alin. (1) lit. c), respectiv încetarea de drept a

contractului individual de muncă la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare, s-a avut în vedere respectarea dreptului special pe care îl constituie *Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice*.

4. Referitor la **pct. 4** prin care se propune completarea art. 61 din *Legea nr. 53/2003* cu o nouă literă e), în sensul includerii ca motiv de concediere care ține de persoana salariatului a situației salariatului care, întrunind condițiile de pensie pentru limită de vârstă, nu solicită pensionarea, considerăm că aceasta nu poate fi acceptată, deoarece pensionarea ca urmare a îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare constituie un drept al salariatului și nu o sancțiune. De altfel, la art. 56 alin. (2) din lege se precizează că, în situația încetării de drept a contractului individual de muncă la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare, constatarea cazului de încetare de drept a contractului individual de muncă se face în termen de 5 zile lucrătoare de la intervenirea acestuia, în scris, prin decizie a angajatorului și se comunică persoanelor aflate în situațiile respective în termen de 5 zile lucrătoare.

5. În privința modificării propuse la art. 105 alin. (1) lit. a) din *Legea nr. 53/2003*, respectiv **pct. 5** din inițiativa legislativă, referitoare la cuprinderea în contractul individual de muncă cu timp parțial a duratei muncii și a programului de lucru, apreciem că propunerea este restrictivă deoarece pentru salariatul cu fracțiune de normă numărul de ore normale de lucru, calculate săptămânal sau ca medie lunară, trebuie să fie inferior numărului de ore normale de lucru al unui salariat cu normă întreagă comparabil, caz în care se are în vedere repartizarea programului de lucru în vederea flexibilizării acestuia.

6. Propunerea de abrogare a alin. (2) al art. 125 din *Legea nr. 53/2003*, respectiv **pct. 6** din proiect, prin care se definește salariatul care desfășoară activitate pe timp de noapte, și anume „(2) *Salariatul de noapte reprezintă, după caz: a) salariatul care efectuează muncă de noapte cel puțin 3 ore din timpul său zilnic de lucru; b) salariatul care efectuează muncă de noapte în proporție de cel puțin 30% din timpul său lunar de lucru*”, nu poate fi acceptată deoarece în baza acestor dispoziții angajatorii pot cuantifica timpul care reprezintă muncă efectuată pe timpul nopții și pot stabili drepturile salariale aferente acestui tip de muncă.

7. Cu privire la **pct. 7** din proiect, referitor la modificarea lit. b) a art. 126 din *Legea nr. 53/2003*, în sensul acordării unui spor de 25% din salariul de bază pentru fiecare oră de noapte lucrată, față de prevederea în vigoare, respectiv „b) *fie de un spor pentru munca prestată în timpul nopții de 25% din salariul de bază, dacă timpul astfel lucrat reprezintă cel puțin 3 ore de noapte din timpul normal de lucru*”, apreciem că, această modificare nu poate fi acceptată, deoarece acordarea unui spor

de 25% din salariul de bază pentru fiecare oră lucrată pe timp de noapte reprezintă un impact financiar foarte mare care riscă să nu poată fi suportat de angajator.

De asemenea, considerăm că soluția preconizată la pct. 7 lit. b) necesită completări și justificări din perspectiva prevederilor art. 138 alin. (5) din *Constituție*, potrivit cărora nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei financiare. Astfel, este necesară indicarea surselor financiare din care urmează a se asigura de către stat plata sumelor reprezentând sporul ce se acordă pentru orele de noapte lucrate, indiferent de numărul acestora.

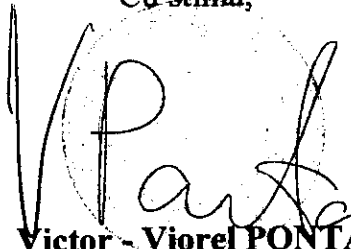
Totodată, arătăm că în conformitate cu prevederile art. 7 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010* trebuie elaborată fișa fiscală potrivit prevederilor art. 15 din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice*, însoțită de declarația conform căreia majorarea de cheltuială este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.

8. Propunerea de la pct. 8, cu privire la modificarea alin. (1) al art. 137 din *Legea nr. 53/2003*, în sensul în care repausul săptămânal să fie acordat în două zile, de regulă sâmbăta și duminica, fără ca aceste două zile să mai fie consecutive, așa cum se prevede în prezent, respectiv „(1) Repausul săptămânal se acordă în două zile consecutive, de regulă sâmbăta și duminica”, considerăm că nu poate fi acceptată, deoarece aceasta duce la scăderea nivelului de protecție prin acordarea timpului de odihnă în vederea refacerii după o perioadă de lucru, așa cum este prevăzut în *Directiva 2003/88/CE privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere argumentele menționate la punctul II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Victor - Viorel PONTA

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului